

DIN CUPRINS

Publicație editată de Aquatim
An 12, nr. 136 Tiraj: 1000 exemplare

12/2020

Vidrighin și Goga: printre rânduri...

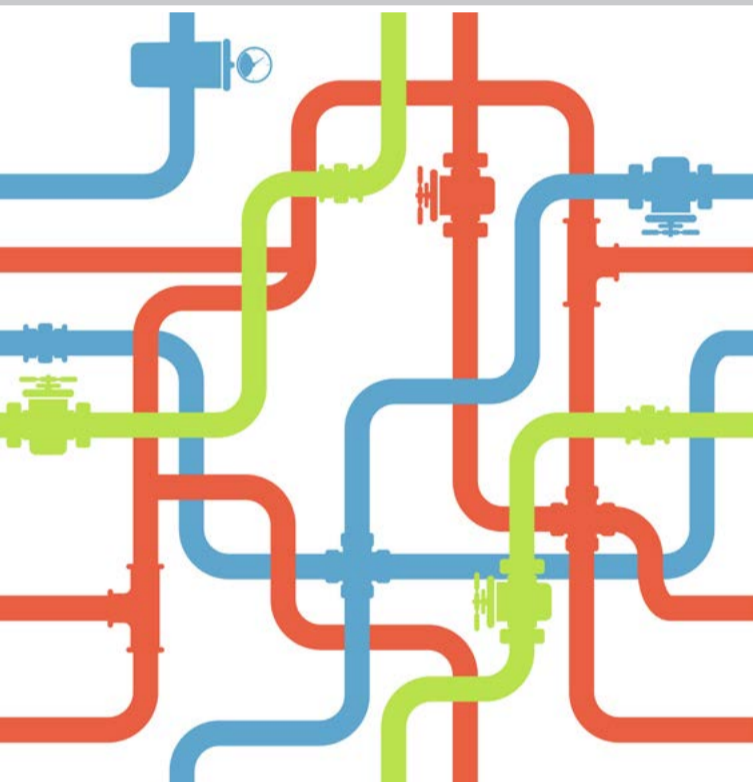
**Pe râu în sus:
cele mai lungi valuri din lume**

Obiceiuri de consum

Thomas Roth: „Nici în dragoste n-ai șanse dacă nu comunic...”

Retrospectiva 2020: Investiții pentru apă și canalizare

Cu toate restricțiile și impedimentele cauzate de pandemie, 2020 a fost un an plin pentru Aquatim, din punct de vedere al gestionării proiectelor de investiții.

Fazarea investițiilor din fonduri europene pentru dezvoltare a sistemului de apă și canalizare în județul Timiș, din Fondul de Coeziune, a ajuns spre final. În luna iunie au demarat ultimele lucrări din Recaș, construcțiile civile de la gospodăria de apă (93.000 lei) și din Jimbolia, 1 km de rețea nouă de apă, 4 km de canalizare, 6 stații noi de pompare a apelor uzate și o conductă de refulare de 1,3 km, în valoare de 14,8 milioane de lei. Aceste lucrări încheie un proiect mare de investiții, de 118,8 milioane de Euro, derulat de Aquatim prin Programul Operațional Sectorial – Mediu, în 11 localități din județ.

În 2020 s-au punctat și câteva etape cheie din proiectul regional în derulare, de dezvoltare a infrastructurii de apă și canalizare, finanțat prin Programul Operațional Infrastructură Mare. În valoare de 180 milioane de euro, proiectul dispune de o finanțare nerambursabilă UE de 135,6 milioane de Euro, iar contribuția Aquatim este de 20,5 milioane de Euro. Cu acești bani se vor realiza 22 de stații de tratare a apei, 483 km de conducte de alimentare cu apă, 6 stații de epurare, 412 km de rețele de canalizare, o linie de valorificare energetică a nămolului și un sistem SCADA regional.

Lucrări pe fonduri europene, contractate pentru șapte localități din Timiș

În luna iulie s-a semnat primul dintre cele 30 de contracte de lucrări din cadrul proiectului, de 26,8 milioane de lei, fără TVA, care prevede investiții în Șag: conducte noi de apă pe 7 străzi, un rezervor, stație de pompare și repompare, clorinare, 7 stații de pompare a apei uzate și rețele de canalizare noi pe 31 de străzi. În toamnă a urmat semnarea contractelor pentru Buziaș și Bacova, în valoare de 20,1 milioane lei, fără TVA, respectiv Giarmata Vii, Giarmata, Cerneteaz, Covaci și cartierul Aeroport, în valoare de 32,8 milioane lei, fără TVA.

Investițiile aduc locuitorilor din Buziaș apă și canalizare pe 17 străzi, extinderea conductei de aducțiune între stația de tratare a apei Hitiaș și Buziaș cu 3,8 km și reabilitarea conductei existente, pe un traseu de 4,2 km și circa 8 km de reabilitări ale rețelelor existente, iar celor din Bacova 17,9 km de canalizare pe 32 de străzi, aproape 600 de racorduri noi și o conductă de refulare spre stația de epurare din Buzias, de 4,2 km. În ce privește restul zonelor menționate, obiectivele de investiții cuprind 6,7 km de conducte de distribuție, 14,9 km aducțiuni, 16 km rețele de canalizare, 7,6 km conducte de refulare, stații de pompare, gospodării de apă etc.

Două contracte importante pentru gestionarea proiectului au fost, de asemenea încheiate în 2020:

asistența tehnică pentru supervizarea lucrărilor de execuție și publicitatea proiectului (28,8 milioane de lei fără TVA) și serviciile de audit financiar (505.000 lei fără TVA).

Extindere rețele în Calea Șagului și soluții de evacuare a apei la două pasaje

În cadrul programului de investiții susținute de Aquatim din fondurile proprii, au fost finalizate și recepționate anul acesta lucrări continuate din anii precedenți, în valoare de aproximativ 41,7 milioane lei. În cele ce urmează, sunt prezentate câteva dintre acestea.

Etapa 1 din proiectul de extindere a canalizării pe Calea Șagului, pe tronsonul dintre pod și str. Ovidiu Cotruș, cuprinzând 1 km conductă din poliester armat cu fibră de sticlă, o stație pompare și 0,7 km conductă de refulare din polietilenă a fost recepționată în luna mai a acestui an, iar etapa a 2-a de extindere, de la str. O. Cotruș până la bifurcația drumului Șag-Parța este în derulare (65% realizare fizică). Odată cu finalizarea acestui proiect, se poate face interconectarea cu rețelele din Șag.

Pasajele de cale ferată de pe străzile Coriolan Brediceanu și Gheorghe Lazăr au fost dotate cu soluții de evacuare a apei pluviale, menite să prevină inundarea străzilor învecinate prin refularea canalizării, la ploi puternice.

Lucrarea aferentă pasajului Brediceanu, în valoare de 855.000 de lei, a fost finalizată în luna octombrie și include o rețea de refulare de circa 150 m, cămine de golire și liniștire, un cămin deversor și o stație de pompare, ansamblul având rolul de a stoca și evacua ulterior, treptat, în canalizare volumele mari de apă de ploaie. Soluția aleasă pentru pasajul Gheorghe Lazăr este una mai complexă, ce a costat 1,3 milioane de lei și cuprinde o rețea de refulare de 265 m, un cămin echipat cu electrovană stăvilă și senzori de nivel, cămine de curățare, golire și liniștire, un cămin deversor și unul decantor și o stație de pompare automatizată. Apa de ploaie în exces este descărcată controlat în rețeaua de canalizare și direcționată către colectorul de pe Calea Circumvalațiunii.

O lucrare importantă finalizată în 2020 este alimentarea cu apă din Silagiu, un sat situat la 4 km de Buziaș, lipsit anterior de sistem centralizat de apă potabilă. Rețeaua de distribuție, de 12,8 km, acoperă toate străzile din Silagiu, iar apa potabilă este adusă din Buziaș, printr-o conductă de aducțiune, de 2,5 km. Investiția a costat 2,3 milioane de lei.

Nu în ultimul rând, trebuie amintit un proiect de interes pentru timișoreni, mai ales în contextul capitalei Culturale Europene. În luna septembrie au început lucrările pentru amenajarea Muzeului Apei, la vechea uzină de apă, de pe Calea Urseni.

Crina CHIRILĂ
Loredana LEORDEAN

Aquatim vă dorește

*Crăciun Fericit
și un
An Nou*

cu sănătate, bucurii
și prosperitate!

AQUATIM

Pe râu în sus: cele mai lungi valuri din lume

Foto: Paul Hancock, flickr.com

Bore tide în Alaska, **Pororoca** pe Amazon, **Mascaret** în Franța, unul și același fenomen natural oferă un spectacol inedit, pus în scenă de forțele ce guvernează universul. Valuri lungi de apă, uneori înalte, călătoresc pe râuri în sus, kilometri întregi, împotriva curentului.

Valurile și deplasarea lor aparent nefirească, de la vărsare înspre izvoare sunt cauzate de marea. Forța de atracție a lunii nu este, însă, singura condiție pentru a face ca râurile să „curgă” invers. Cursurile de apă trebuie să aibă un debit ridicat, să se verse în mare sau ocean printr-un estuar, în formă de pâlnie, suficient de larg și de adâncime mică (2-4 m). Valurile de marea se produc la lună plină sau lună nouă, acolo unde amplitudinea mării, adică diferența dintre flux și reflux, este mare, de obicei peste 6 metri. Ele sunt mai puternice la echinocțiile de primăvară și de toamnă.

Un zgomot specific însoțește aceste valuri și se face auzit mult timp înainte și după trecerea apei. Numele amazonian al fenomenului, **Pororoca**, este de fapt inspirat de cuvintele din limba indigenilor Tupi din Brazilia, ce s-ar traduce prin „vuiet puternic”. Pe Amazon, în Brazilia, dar și pe fluviul Orinoco, în Venezuela, valurile de marea ajung să fie resimțite până la 800 km în amonte.

Sunt peste 60 de locuri în lume unde mările intră pe râu, dar nu toate sunt suficient de spectaculoase ca să-și facă un nume. Pe locul întâi este râul Qiantang din China, unde valul „invers” are până la 9 m înălțime și se deplasează cu o viteză de circa 40 km/h. În Franța, **Mascaretul** se formează pe Sena, la mările de primăvară și urcă pe râu în sus, până la Rouen. Alte râuri bine cunoscute pentru acest fenomen sunt Severn, din Anglia, și Petitcodiac, din Canada.

Surfing pe apă dulce

Valurile de marea ce urcă pe râuri atrag privitorii, dar și pe mulți dintre adepții unui anume sport nautic. „Zidul” de apă antrenează în rostogolirea sa apa dulce, ceea ce înseamnă o provocare pentru surferi. Plutirea este mai grea pe apa dulce decât pe cea sărată, iar lungimea acestor valuri, persistența lor și distanțele lungi pe care se deplasează fac din experiența surfingului pe râu una irezistibilă, ce poate duce la o adevărată dependență.

Unul dintre locurile mult căutate de surferii împătimiți sau de turiști dornici să admire fenomenul de pe mal este în Alaska, pe Turnagain Arm, lângă Anchorage. Aici valurile pot ajunge la 2-3 metri înălțime și la viteze de circa 20 kilometri pe oră. Marea de pe Turnagain Arm este mai specială pentru că este singura ce apare în nordul îndepărtat. În plus, peisajul este unul grandios, golful fiind mărginit de munți, și, totuși, ușor accesibil. Pentru surferi, dar și pentru privitori, fenomenul este, de asemenea, o oportunitate de a observa fauna sălbatică: focile vin pe val, iar balenele Beluga se alătură o jumătate de oră mai târziu, odată ce apa devine mai adâncă.

Loredana LEORDEAN

60% din rezerva totală de apă a Europei se află în România

Conform Business Magazin, aproape un milion de oameni decedează, anual, din cauza apei infestate sau a lipsei acesteia, iar 844 de milioane de persoane nu au acces la apă potabilă, deși 70% din suprafața Terrei este acoperită de apă. Cert este că penuria de apă la nivel global este o realitate dură care trebuie gestionată urgent și inteligent.

Inedit, în cel mai bun sens al cuvântului, este că România, cu 2.500 de izvoare și 60% din apele minerale din Europa, se află pe podiumul statelor cu cele mai bogate resurse subterane de apă. Chiar și așa, însă, pericolul nu este depășit, iar crizele din această perspectivă sunt pe agenda națională.

Specialiștii susțin că este extrem de important ca penuria de apă să fie tratată ca o problemă globală, deoarece orașele ar trebui să lucreze la soluții încă de pe acum. Diferența dintre state privind accesul la apă potabilă devine, însă, o problemă. În timp ce unele țări dețin resurse importante de apă, populațiile sărace sunt nevoite să se descurce prin metode proprii. Această situație duce deseori la furtul de apă – pentru profit, pentru supraviețuire sau pentru ambele.

Apa și conflictele internaționale

În momentul în care furtul apei va deveni o problemă la nivel internațional, acest lucru ar putea conduce la un punct de tensiuni mari între țările care se confruntă cu probleme transfrontaliere de apă, susține un alt expert, exemplificând cu

construcția barajului Marea Renaștere de pe Nil, un proiect hidroelectric de patru miliarde de dolari, finanțat de Etiopia, care ar pune Egiptul în situația de a-și pierde rezervele de apă potabilă.

Diminuarea deficitului de apă s-a dovedit a fi un subiect politic dificil deoarece, în multe țări, soluțiile de mediu încă dețin un sprijin politic fragil pentru a deveni o realitate. De asemenea, este extrem de costisitor să se construiască noi surse de apă, baraje și instalații de desalinizare.

La nivel de investiții, sectorul apei este o industrie de 500 de miliarde de dolari, în continuă creștere. Finanțarea infrastructurii din domeniul hidro nu este obiectul unei investiții unice, ci solicită cheltuieli imense deopotrivă din partea mediului privat și public pentru menținerea și operarea activelor.

România n-ar trebui să se teamă pentru că are suficiente resurse și o climă temperat-continentală de tranziție, cu un regim bogat al cantităților de precipitații. „România are în jur de 2.500 de izvoare de apă care ar constitui, potrivit unor estimări, circa 60% din apele minerale ale Europei. Plus resurse de suprafață. Doar în situații extreme am putea ajunge fără resurse. Puțin probabil”, afirmă Horațiu Rada, investitor în domeniul apei îmbuteliate.

Ideea este susținută de mai mulți antreprenori și specialiști, esențial fiind că rețeaua noastră hidrografică este vastă și bogată.

Sursa: Business Magazin

Obiceiuri de consum

Economie în bucătărie și accesorierea băii cu baterii ce ne pot ajuta să fim mai responsabili în relația noastră de zi cu zi cu apa, iată concluziile ce se impun în urma analizării unor date privind consumul casnic, date pe care vi le prezentăm în cele ce urmează.

O familie de 4 persoane poate economisi până la 68.000 de litri de apă pe an, dacă nu lasă apa să curgă încontinuu atunci când spală vasele, când folosește apa pentru igiena personală sau când spală mașina. Spălarea manuală a vaselor necesită, de altfel, cu 37% mai puțină apă decât dacă se face cu mașina de spălat vase.

Un robinet defect, din care curge o picătură pe secundă, înseamnă o pierdere de 25 de litri de apă pe zi, iar unul ceva mai „bun”, din care curg 20 de picături pe minut, va trimite pe apa sâmbetei 5000 de litri pe an! Astfel se risipește nu doar apa, dar și energia folosită pentru transportul și epurarea acelei cantități de apă.

Recomandările eco ale specialiștilor sunt armăturile ce economisesc apa, cum ar fi robinetele mixer cu o manetă sau bateriile cu termostat. La folosirea dușului, economisiți în jur de 30% din consum, prin reglarea rapidă a temperaturii apei.

O altă opțiune sunt restrictorii de debit, care combină apa cu aerul, fără să diminueze confortul.

Alternativa eco pentru baie zilnică este, în mod cert, dușul, unde consumați doar 30-50 de litri de apă, față de 160 de litri, necesari pentru a umple o cadă. Dacă o persoană, într-o săptămână, în loc să facă baie ar face duș, ar economisi astfel atâta apă cât să ajungă pentru prepararea a 1000 de cești de cafea.

Pentru vasele de toaletă există rezervoare cu mecanism de economisire automată a apei. În loc de 9 litri de apă folosiți de bazinele obișnuite, rezervoarele economice consumă doar 6 litri. Rezervoarele cu butoane de economisire permit și o clătire scurtă a vasului, cu doar 3 litri de apă. Cu astfel de rezervoare de WC, o gospodărie de 4 persoane, poate economisi până la 36.000 litri de apă anual – aproximativ apa necesară pentru a umple de 240 de ori cada de baie!

Toaleta nu este un tomberon! Protejați canalizarea și stațiile de epurare a apelor uzate și nu aruncați în toaleta dumneavoastră măști, mănuși, resturi menajere, mucuri de țigară, articole de igienă sau nisipul din litiera pisicii. Toate acestea nu au ce căuta în canalizare. Odată ajunse acolo, ele generează, garantat, probleme, ducând fie la înfundarea instalațiilor din casă sau a racordului clădirii, fie la blocarea pompelor de pe rețeaua publică sau obturarea unor porțiuni din canalizarea publică.

Evitați, așadar, poluarea inutilă a apei, deoarece protejarea acestei resurse este mai bună decât tratarea sa. Iar apa dulce, să nu uităm, reprezintă doar 2% din cantitatea de apă de pe planetă.

Crenguța RADOSAV

Alex POTCOAVĂ

AQUATIM

CALL CENTER
DISPECERAT

NON-STOP

0356 914

RECLAMAȚII
SESIZĂRI ON-LINE
clienti@aquatim.ro

CALL CENTER

Apelând numărul de telefon **0356 914**, în intervalul **7:00-19:00**, de luni până vineri, aveți posibilitatea să:

- solicitați informații despre avize tehnice și contracte;
- modificați datele din contul dumneavoastră de client (adresa de facturare, numere de contact);
- transmiteți autocitirea indexului de apă;
- solicitați verificarea contorului de apă (NU cel de apartament) atunci când suspectați o defecțiune;
- verificați programul zilnic al intervențiilor;
- solicitați transmiterea facturii electronice în cazul în care nu o aveți pe cea tipărită (activarea facturii electronice se face din contul online de client pe www.aquatim.ro);
- aflați informații utile despre serviciile de alimentare cu apă și de canalizare oferite de Aquatim.

DISPECERAT

Semnalarea problemelor la rețeaua de apă sau de canalizare (lipsă apă rece sau presiune redusă la robinet, apa rece este tulbure, bransamentul este defect, conductă spartă, canal înfundat, lipsa capacelor de canal, etc), se face tot la numărul **0356 914**, apelul fiind direcționat către **Dispeceratul Aquatim (program non-stop)**.

După ora **19:00**, de luni până vineri, în weekend și de sărbătorile legale apelurile către **0356 914** vor fi preluate de **Dispecerat**.

CALL CENTER
luni-vineri, 7:00-19:00DISPECERAT
24/70356 914 | clienti@aquatim.ro

Vidrighin și Goga: printre rânduri...

Răsfoind arhivele cu gândul de a schița o biografie despre copilăria și adolescența lui Octavian Goga, am descoperit printre miile de documente care fac referire la marele nostru poet câteva informații interesante și complet necunoscute publicului larg, cu privire la două momente în care zbuciumata sa viață s-a intersectat cu cea a consăteanului său Stan Vidrighin.

Să spunem pentru început că diferența de vârstă dintre cei doi mari fii ai Rășinariului era de cinci ani. După cum știm, Stan Vidrighin s-a născut la 28 ianuarie 1876, iar Octavian Goga la 20 martie 1881. Este important să menționăm și că aceștia s-au aflat doar în anumite perioade ale vieții în aceeași localitate: la Rășinari între 1881-1888, la Sibiu între 1890-1896 și la București, cu intermitențe, între 1929-1938.

Prima sursă care îi apropie pe cei doi datează din vremea studenției lui Goga. Este vorba de o scrisoare mai amplă, adresată la data de 1 martie 1903 din Rășinari de către părinții lui Octavian Goga fiului lor, aflat la studii la Budapesta. Din conținutul scrisorii aflăm despre dificultățile financiare cu care se confrunta familia Goga în acea perioadă și despre eforturile deosebite pe care le făcea pentru a-și susține băiatul la studii. La finalul scrisorii, găsim o întrebare adresată poetului de tatăl acestuia, preotul Iosif Goga: „Stan Vidrighin inginerul ți-a dat 10 coroane?” (în original: „Stan Vidrighin ing. ța dat 10 cor.?”).

Deși sumară, informația este foarte valoroasă, întrucât ne arată relațiile de apropiere care existau între familiile Goga și Vidrighin, care de altfel se încadrau în spiritul mai larg al unei extraordinare solidarități între rășinarieni (există zeci de mărturii privind modul în care i-a ajutat Octavian Goga pe toți rășinarieni care i-au călcat pragul la București în perioadele în care a fost ministru).

Mai interesant ni se pare faptul că ajutorul pentru studentul Goga, aflat la Budapesta, venea de la tânărul inginer Stan Vidrighin, care în acel moment nu se mai afla în capitala Ungariei (absolvise Institutul Politehnic din Budapesta în anul 1900), ci în cea a Banatului, la Timișoara, unde lucra la serviciul tehnic din cadrul Primăriei orașului.

Reabilitarea ecluzei de la Sânmihaiu Român continuă în forță

Odată cu finalizarea lucrărilor de reparații la barajul stăvilor de la nodul hidrotehnic Sânmihaiu Român și readucerea scurgerii apelor pe cursul Canalului Bega, au fost „puse la uscat” incinta canalului amonte de ecluză, sasul ecluzei, adică porțiunea cuprinsă între cele două porți ale sale, și canalul aval.

Au fost realizate batardourile, barajele provizorii din pământ, plasate în amonte și aval față de lucrări, pentru secarea terenului. Sectorul astfel pregătit pentru reabilitare a fost abordat în forță de către constructori, fiind finalizate lucrările de decolmatăre a ecluzei și defaectare a pragului deversor din beton. Totodată au fost „atacate” și lucrările de reabilitare și de consolidare a celor două maluri aferente canalului ecluzei.

Până la sfârșitul anului 2020, se estimează că lucrările cu caracter structural pe malul stâng al ecluzei se vor finaliza, urmând ca cele de pe malul drept să se realizeze în procent de 50%. Reamintim că proiectul de reparație a ecluzei prevede și reabilitarea echipamentului hidromecanic, la ora

Chiar dacă nu cunoaștem motivul pentru care Stan Vidrighin trebuia să-i dea zece coroane lui Octavian Goga, o legătură între cei doi este mai mult decât evidentă.

A doua sursă autentică este o scrisoare de condoleanțe transmisă de Stan Vidrighin lui Octavian Goga în anul 1935, cu ocazia dispariției tragice a lui Eugen Goga, fratele cel mic al poetului. Scrisoarea are următorul text:

București, 8 VI 1935

Dragă Tavi,

Sosit acasă mă grăbesc să-ți aduc expresiunea celor mai adânci regrete, atât ale mele, cât și ale familiei, pentru pierderea vrednicului Geni.

La urma urmelor toți ne vom aduna în jurul bisericii din Deal, de unde am roit; totuși, ca celui mai tânăr, lui i se cuvenea încă o lungă epocă de rodnică viață.

Fie-i odihna ușoară și amintirea veșnic vie!

Al tău
Ing. S. Vidrighin

Spre marea durere a rășinarienilor, profeția lui Stan Vidrighin nu s-a împlinit. Nici unul dintre cei doi nu-și doarme somnul de veci la umbra „Bisericii din Deal” din Rășinari. Familiile lor „adoptive” au vrut ca Octavian Goga să se odihnească departe de familie, într-un sinistru mausoleu, pe un deal de la Ciucea, iar Stan Vidrighin într-un mormânt oarecare, în București, la Bellu.

Cosmin-Crăciun CRUCIAT

Surse:

Scrisoare Aurelia și Iosif Goga către Octavian Goga, Rășinari, 1 III 1903 (Biblioteca Națională a României: Colecția de manuscrise, ms. 14664).

Scrisoare Stan Vidrighin către Octavian Goga, București, 8 iunie 1935 (Muzeul Memorial „Octavian Goga” Ciucea – cota D-865).

Articolul complet: fotovechi.ro

actuală fiind asigurat în proporție de 100%. În cursul lunii decembrie 2020, s-a ajuns la un nivel al realizării lucrărilor prevăzute în întreg proiectul, de peste 83%.

Lucrările de punere în siguranță a Nodului Hidrotehnic Sânmihaiu Român înseamnă reabilitarea barajului stăvilor și a ecluzei și fac parte din proiectul transfrontalier cu finanțare IPA Interreg CBC Romania-Serbia, *Repararea infrastructurii de navigație a canalului Bega*. Valoarea totală a proiectului este de 13,8 milioane de euro (TVA inclus), din care partea română beneficiază de o finanțare de aproximativ 7 milioane de euro. Partenerii implicați sunt ABA Banat – lider de proiect, Consiliul Județean Timiș, Secretariatul Provincial pentru Cooperare Interregională și Administrație Regională și VDP Vode Vojvodine, din Serbia. La baza proiectului stă ideea de reluare a navigației pe Bega, cu scopul de a sprijini cooperarea comercială și economică a zonelor adiacente Timișoarei și Zrenjaninului, prin dezvoltarea legăturilor de transport și a turismului.

Sorina NEAGA

Stan Vidrighin la 18 ani

Thomas Roth: „Nici în dragoste n-ai șanse dacă nu comunică cu persoana dragă...”

un
de
VORBA

De formație jurnalist, Thomas Roth vorbește și scrie, oficial și profesionist, în numele companiei Apă Canal Sibiu SA. Este încredințat că totul e... comunicare, sau, mai bine zis, nimic nu e, cel puțin nu așa cum trebuie, fără acest liant, catalizator sau ingredient esențial. Nu întâmplător, Thomas e „motorul” unui grup de specialiști de relații publice din sectorul apei, format sub egida Asociației Române a Apei. Despre acest lucru și despre altele care-l definesc pe colegul nostru din Sibiu, vă invităm să aflați amănunte, stând un pic de vorbă cu el. Noi am făcut-o, cu mare drag!

De unde venim, iată una din întrebările existențiale dar și cea mai consacrată metodă de a „sparge gheața”. Așadar, Thomas Roth, de unde vii și ce te-a îndemnat să alegi o meserie legată de comunicare?

Am copilărit la Mârșa, lângă Avrig, sub crestele Făgărașilor. De mic știam că doar a șaptea zăpadă căzută pe munte va dăinui peste iarnă. Acum, asta se întâmplă cu a doua sau chiar a zecea zăpadă, semn că și munții au luat-o razna la matematică.

Liceul l-am făcut tot în Mârșa. Profil industrial, numai bun pentru un bărbat în devenire. Nu s-a lipit nimic de mine și am fost fericit că în clasa a XII-a am rămas cu toate degetele la mâini.

Jurnalistică m-a descoperit la 19 ani, între două drumuri „afară”. Eram mic neguțător de pahare de Sticla Avrig, pe care le „exportam” în talciocurile din Ungaria. Aduceam electronice din acelea cu multe leduri, făcute „pe vapor” ce țineau până ce mirosul de nou începea să aducă, periculos, a plastic ars. Am renunțat la negoț și am început colaborarea, în 1993, cu un cotidian din Sibiu. Îmi părea ceva teribil să iei lumea la întrebări. Și, slavă Domnului, am avut multe de întrebare. În fapt, există o teorie în jurnalism conform căreia cele mai bune întrebări vin dintr-o curiozitate nativă. Da, m-am născut curios...!

Deci jurnalismul te-a „ales” cumva, ai rezonat cu profesia asta, dintr-un impuls interior. Pe unde te-a purtat mai departe curiozitatea, ai fost pe poteci bătătorite sau mai puțin umblate?

Și pe unele, și pe altele! Au fost zece ani interesanți, de explorări, de formare profesională, cu întâlniri care m-au ghidat, mi-au dat repere... Din presa scrisă am ajuns în televiziune, din reporter am ajuns redactor șef adjunct și, mai apoi, editor coordonator al Antenei 1 Sibiu. Facultatea am făcut-o în timp ce lucram în televiziune. Am avut dascăli procepuți: Ferenc Vasas – jurnalist de expediție în domeniul agenților de știri, un titan al Agerpres; Doina Jalea – redactor șef la România Actualități sau Ioan Dur, un filosof modern devenit decan al „Jurnalisticii”

din Sibiu. Am fost coleg cu două vedete Pro TV: Cristina Jurca și Cosmin Savu. Mi-ar plăcea să-i revăd la o cafea sau o bere.

Cum ai trecut de cealaltă parte, de la jurnalism la relații publice, din televiziune la compania de utilități?

La Apă Canal Sibiu am ajuns în 2004. Media locală devenise, la acel moment, destul de ciudată. Politicul lupta cu economicul, știrile erau o monedă de schimb, o armă în mâna celui ce dă mai mult. Nu am dorit să devin o unealtă și am ales să plec. Și, din nou, a fost o întâlnire, un om... Nu orice om, ci omul potrivit pentru mine la acel punct de răscruce. Am avut șansa să-l întâlnesc pe directorul de atunci al companiei, domnul Mircea Niculescu. Un om deosebit, un lider născut și nu făcut. L-am fost asistent manager timp de 5 ani, pentru ca, în 2009 să-mi încredințeze activitatea de Relații Publice. Îi datorez încrederea și, aș spune, prietenia cu care m-a onorat. Am reușit să edităm, împreună, două monografii ale alimentării cu apă a Sibiului, un lucru extraordinar pentru mine. Am realizat că avem obligația de a continua truda celor ce de sute de ani trudesc cu mîntea sau brațele la aducerea apei în oraș.

O trudă la care te-ai „înhămat” și pe care o faci cu drag... Ce ți-e mai aproape de suflet în „truda” asta, de zi de zi?

Totul! Sunt la locul meu în ceea ce fac, îmi iubesc meseria, îmi place să fiu la interfața dintre companie și clienți. În domeniul nostru, este esențial să spunem în permanență clienților, pe care eu îi văd ca pe niște parteneri de drum lung, cu ce ne ocupăm și ce vrem să facem pentru ei. Este important să ne știe la treaba noastră, fie în uzinele de apă, la colțul străzii reparând o conductă, desfundând o canalizare, în stațiile de epurare sau în laboratoare, cu ochii pe eprubete ori în plin Jar Test...

Mai trebuie să le transmitem clienților dragostea și respectul nostru pentru apă, să educăm în permanență generațiile actuale de copii – viitori clienți – cu privire la această minunată resursă: apa.

Interacțiunea cu copiii vine cu cele mai mari provocări dar și răsplătește cel mai mult. Haide să vorbim despre Prietenii Apei, proiectul educațional al companiei Apă canal Sibiu.

Prietenii Apei este și rămâne proiectul meu de suflet numărul unu. Am reușit să reunim sub semnul apei mii de copii curioși să afle cum apa râurilor ajunge la robinetele de acasă, cum apa din canalizare se transformă în apă curată. L-am adus aproape de noi, au interacționat cu specialiștii noștri și au aflat o mulțime de curiozități și sper că i-am făcut să viseze la o viață cu ape limpezi. Am lansat, alături de colegii mei, primul *Concurs de pescuit în rețelele de canalizare*, am refăcut *Drumul apei* într-un puzzle și am reușit să *Salvăm picătura* într-un joc în care economisirea apei este continuu răsplătită.

Te pui pe aceeași lungime pe undă cu colegii, clienții și copiii lor. Și nu în ultimul cu colegii comunicatori din țară... De ce este importantă comunicarea pentru o companie de apă?

Comunicarea este ingredientul oricărei afaceri de succes. Nici în dragoste n-ai șanse dacă nu comunică cu persoana dragă... Aș vrea ca fiecare om care vine la noi, la Apă Canal Sibiu (și de ce nu, la orice companie de apă din țară), pentru semnarea contractului de furnizare, să aibă în minte scena finală din *Casablanca*: „I think this is the beginning of a beautiful friendship!”

Și da, cred că e important să „strângem rândurile”, toți care lucrăm pentru companii de apă, în acest domeniu. Din 2017 am bucuria de a fi președintele Comisiei Comunicare-Relații Clienți din cadrul Asociației Române a Apei. Suntem un grup încheiat, am legat prietenii și pot spune cu mîntea pe inimă că dincolo de pregătirea și experiența profesională a fiecăruia stă calitatea umană a membrilor. Reușim să găsim soluții la probleme comune, constatăm că pot fi abordări și soluții diferite, însă cel mai important este să folosești experiența celorlalți, scurtând astfel timpul în care-ți rezolvi problema. „Întreabă și ți se va răspunde!”, cam așa ar suna un motto al Comisiei.

Ca o paranteză, aș spune că am fost „victima” unor glumițe reușite din partea colegilor ce considerau că „dacă ești din Sibiu, înalt și o țără sas, poți ajunge președinte!”... Ce să zic? Celălalt este la al doilea mandat, eu doar la primul...!

Ce mai îndrăgește Thomas Roth în afară de comunicare?

Leșitul cu bicicleta e pe primul loc la capitolul „Hobby”. Mă bucură aerul, drumul asfaltat sau poteca de munte, pot pedala cu ochii după flori visând la seninul perfect sau pot „alerga” într-o competiție, cu gândul la o poziție cât mai onorabilă. Am participat și la câteva concursuri, Turul Ciclist al Sibiului – Cupa Sponsorilor fiind una dintre ele, la care am întrecut mai mulți concurenți ce aveau jumătate din vârsta mea. Până la urmă, totul pleacă de la dorința de a face și de a fi bun în ceea ce faci. Pe lista pasiunilor se mai află cititul, muzica bună și râsul alături de prieteni. Sunt adeptul aforismului conform căruia „Râzând, biciuim moravurile!”.

AQUAȘTIRI

AQUAȘTIRI

Publicație lunară editată de Aquatim SA
www.aquastiri.ro

Redactor-șef: Crenguța Radosav
Redactori: Alin Anchidin
Crina Chirilă
Loredana Leordean

Cap limpede: Robert Șerban

Design: Loredana Tîrzioru

Tehnoredactare: Alina Guțuleac

Contact: 0256 201370

E-mail: aquastiri@aquatim.ro